

@QudsKhorasan

پیام مردم

روی دستمون میذاره. هر روز میگن پول بیارین. جشن دارن، کاردستی درست کنید. آخ از دل پرم. از کجا بگم؟ چقدره دیگه این دنیای جهنمی رو تحمل کنیم؟ همه مردن از مشکلات افسردگی.

آخه چرا کسی جوابگوی مردم نیست؟ 🙄

■ الان نزدیک سه هفته است کلاس پسرم معلم ندارن. کلاس اول دبستان هست که در هدایت ۳ مدرسه کمیل میره. معلمشون بیمار شد و بعد هم متأسفانه فوت کرد. چرا کسی از مسئولین آموزش و پرورش ناحیه ۴ رسیدگی نمیکند؟ پیش مدیر هم رفتم، میگن پیگیر اومدن معلم هستند. تورو خدا رسیدگی کنید. اصل پایه هست که باید قوی بره بالا. اگه ضعیف بره، دیگه چیزی یاد نمیگیرند.

منمون از لطفتون.

■ با سلام، ساکن روستای قلیچ آباد هستم. چرا یکی به فکر ما مردم نیست؟ این روزها که کلاس‌ها غیر حضوری شده، بچه‌های ما با کدوم نت آنلاین درس بخونن؟ یک پیام به زور ارسال میشه با این نت. بقیه مشکلات روستا به کنار، حداقل به فکر آینده بچه‌ها باشین.

■ به گوش مسئولین برسونید یک کالابزرگ میدن، چرا این همه مردم را چشم‌انتظار میذارن؟ به خدا این حق مردم بیچاره نیست. یارانه سوء‌تغذیه کودکان هم که شارژ نشد. 😞

■ سلام، وقتتون به خیر، چرا هر ماه همه وسایل، خوراکی، برنج، گوشت و مرغ گران میشه؛ اما هر ماه حقوق رو اضافه نمیکنن؟ چرا مگه با یک حقوق ۱۸ یا ۲۰میلیون تومنی میتونی زندگی کنی با این کرایه خونه‌ها؟ پس حداقل هر سه ماه حقوق‌ها رو اضافه کنن. شهرداری یک سبد معیشتی میداد که امسال هنوز نداده یا اضافه کاری رو درست بده با این شب‌های سرد میرن سر کار نصف هم حساب نمیشه. ممنون میشم.

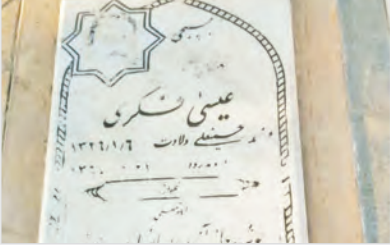
■ سلام، این چه وضعشه؟ این چه دولتی هست که ما داریم؟ همه چی رو که گرون میکنن، نون گرون، برنج گرون، گوشت گرون، میوه گرون، پس مردم چی بخورن؟ الانم که بنزین رو سه‌نرخي کردن. یعنی چی کسی که ماشین بخره، تعویض پلاک بره سهمیه بنزینش قطع میشه؟ یک‌دفعه کلاً بگید نمیخواین بنزین دولتی به هیچ کسی بدید. لطفاً اینو به گوش مسئولین برسونین کسی که سال‌ها چشم‌انتظاری کشیده یک وسیله بخره، اونم دست دوم الان بدون بنزین دولتی بخره، باز باید پول جمع کنه برای بنزینش. مگه میشه همچین چیزی. 🙄

■ سلام چرا دهک یکی مثل ما رو که نه خونه داریم نه ماشین با یک حقوق کارگری، بردن بالا و یارانه‌مون رو کم کردن؟ بعد اتباع باید از یارانه بنزین، نان، برق، گاز و آب ما استفاده کنند که حالا کمبود انرژی داریم؟ اتباع رو بیرون کنید.

پاسخ روابط عمومی شهرداری منطقه ۷ مشهد به گلیابه مخاطب قدس درخصوص وضعیت نامناسب نظافت جدول‌های منطقه سیدی

باسلام و احترام ضمن تشکر از شهروندان محترم به دلیل کاهش منابع آبی و صرفه‌جویی در حفظ آن، شست‌وشوی کانال‌ها در دستورکار اداره خدمات شهری نیست، خواهشمنداست شهروندان محترم از رهاسازی آب‌فاضلاب منازلشان به‌کانال‌های جمع‌آوری آب‌های سطحی خوداری نکنند.نظافت وجمع‌آوری لجن وزباله کانال قائم۱۴۰۱ در دستور کارقرار می‌گیرد.

■ سلام، لطفاً به امور بهشت رضا(ع) بگین به فکر قبر شهیدان عزیز باشند. دیگه اسم و رسمشون داره پاک میشه. لطفاً رسیدگی کنید.

■ سلام، دخترتم از درس دلسرد شده به خاطر اخلاق‌های بدی که معلم‌های مدرسه‌اش دارند. دخترتم مریض بوده یک هفته مدرسه نرفته. منم سوادی ندارم که بخوام بهش درس بدم. رفته به معلمش گفته برام توضیح بدین من نبودم یاد ندارم، گفته من برای کسی که غایب باشه، توضیح نمیدم. این چه وضعیه؟ هرچه معلم سن بالاست، توی این مدرسه هست. لطفاً آموزش و پرورش رسیدگی کنه. دخترتم صبح که میخواد بره مدرسه، استرس داره. میگه من چکار کنم؟ الان برم، باز معلم منو دعوا میکنه.

■ سلام، وقتتون به خیر، تورو خدا جلو این گرونی‌ها رو بگیرید. چرا دوباره برنج رو گرون کردن؟ چطور مردم زندگی کنن؟ کدوم سازمان باید نظارت داشته باشد؟ لطفاً به مشکلات مردم رسیدگی کنید.

■ مسئولان اشتباه میکنن، مردم توان خرید خانه را ندارن. باور کنید مردم کم‌بضاعت پول ندارند و نه میتونن خانه بخرنه نه اجاره بدن. خیلی‌ها به خاطر مسکن نوگر شدن. انگار شده مثل دوره خان ورعیتی.

■ لطف کنید پیگیر همین پله‌برقی‌های مترو هم باشید. الان نزدیک دو هفته است پله خروجی ایستگاه شهدا خرابه. مسئولین مترو هم انکار نه انکار. این موضوع واسه همه ایستگاه‌ها هست. آقایون و خانوم‌های سالخورده خیلی اذیت میشن. ■ سلام، وقت به خیر، چهار ساله پدرم فوت کردن. ما دنبال انحصار وراثت هستیم؛ ولی هنوز خبری نشده. دادگاه‌ا با برگزار نمیشه یا برای ۶ ماه بعد وقت نظارت میذارن. این چه وضعی هست که درست کردن؟

■ سلام، آخه چرا هیچ کس نیست پیگیر این گرونی‌ها باشه؟ شما که میگین بچه بیارین، چرا طرح پسنارو اجرا نمیکنین؟ چرا ما رو گذاشتین دهک ۶ که به ما هیچی تعلق نمیگیره؟ چرا باید بچه‌ای که هنوز به دنیا نیامده، از الان کارت براش درست بشه؛ ولی برای بچه‌های ما هیچی نباشه؟ چرا با مردم این‌جوری میکنید؟ مردم له شدن. پدر و مادرها روزی ۱۰۰ بار میمیرن آخه. مگه بچه‌های ما چه گناهی کردن؟ به خدا چهار ماهه رنگ گوشت رو ندیدن. آخرش میخواین چی کار کنین؟ 🙄

■ چند ساله کار کردیم، یک خونه برای خودمون خریدیم. ما رو دهک ۶ گذاشتن. هیچی به ما تعلق نمیگیره. بچه‌ام وزنش کمه. میکن از ماه دیگه میخواد طرح پستانا دهک پنچ اجرا بشه. آخه چرا این‌جوری میکنن با مردم؟ روز به روز گرونی، خدا رو خوش نماید.

■ سلام، وقت به خیر، چرا کسی دلش برای کارگرا نمیسوزه؟ آخه چقدر گرونی؟ شوهرم یک کارگر هست از صبح تا شب کار میکنه آخرشم کرایه خونه‌مون دو ماه عقب افتاده. سه تا دختر دارم. دختر بزرگم کلاس اوله و هر روز مدرسه یک خرج

مسجد، قلب فراموش شده فرهنگ محلات

و جوانان را از پرسه‌زنی شبانه به جمع‌های گرم مسجد کشانده است. در اصفهان، مسجد جامع شهرضا با احیای ایوان‌ها برای شب‌های شعر و نمایشگاه، دوباره حس تعلق اهالی را زنده کرده؛ در شیراز، مسجد امام حسن مجتبی(ع) کلاس‌های کتکور و کارگاه‌های فنی را زیر سقف خود جاداه و کمک‌های وقفی محله‌اش سه برابر شده؛ مسجد جامع رشت (سبزه‌میدان) با تعاونی محلی و کافه‌کتاب در صحن، بیکاری جوانان را کم و شب‌های محله را امن و شلوغ کرده و مسجد صاحب‌الزمان(عج) ساری با سالن چندمنظوره و زمین ورزش، بچه‌ها را از کوچه‌های خطرناک به فضای مسجد کشانده و

آسب‌های اجتماعی را به وضوح پایین آورده است. این تجربه‌های پراکنده و ناهماهنگ نشان می‌دهند همین مقدار کم بیرون آمدن مسجد از انزوای عبادی هم کافی است تا محله جان بگیرد. الگوی پیشنهادی ما اما یک گام فراتر می‌رود؛ یک مجموعه کاملاً یکپارچه با محوریت روشن معنوی و مدیریت واحد که از روز اول برای محله، ناحیه یا منطقه طراحی شود؛ چیزی که هنوز در هیچ جای ایران به‌طور کامل اجرا نشده و می‌تواند مشهد را پیشگام واقعی این حرکت کند.

■ مشهد کامل می‌شود وقتی محله‌هایش هم حرم داشته باشند! مشهد یعنی جایی که میلیون‌ها زائر با یک سجده در حرم، طعم معنویت را می‌چشند؛ پس چرا همان حس را به کوچه‌های خودمان نبریم؟ مسجد با همه کارکردهای ریزش- از حل اختلاف دو همسایه تا درس اخلاق، از صندوق خیریه تا

شب شعر و تئاتر - می‌تواند همان کلید طلایی توسعه فرهنگی باشد که دنبال‌اش می‌گردیم. الگوی مسجد-مدرسه-فرهنگسرا فقط یک طرح روی کاغذ نیست؛ راهی است برای اینکه اذان دوباره دعوت به زندگی کند، حجره‌ها مهد رشد و خلاقیت شوند و ایوان‌ها صحنه شادی و همدلی.

یک محله آزمایشی در حاشیه حرم مطهر کافی است تا ببینیم چطور معنویت حرم از پشت دیوارها بیرون می‌زند و کوچه به کوچه، شهر را گرم می‌کند. وقتش رسیده مسجد را دوباره وسط زندگیمان بگذاریم؛ نه فقط برای نماز، که برای زندگی کردن با هم و برای هم. فقط آن وقت است که مشهد واقعاً شهر امام رضا(ع) می‌شود.

از سایه حرم تا کوچه‌های خلوت؛ چرا محلات مشهد تشنه هویت‌اند؟

مسجد، قلب فراموش شده فرهنگ محلات

عباس فضل‌ی | تصور کنید قدم‌زدن در کوچه‌های تنگ و تاریک محله‌های حاشیه حرم مطهر امام رضا(ع)؛ جایی که صدای اذان از مسجدی قدیمی می‌آید، اما در فرهنگسرای روبه‌رو بسته است و از مدرسه‌ای در همسایگی، فقط صدای زنگ درس می‌آید. این تصویر، نه یک صحنه خیالی، بلکه واقعیت بسیاری از محلات مشهد شده است. در گذشته‌های نه‌چندان دور، شهرهای ایران چون ماشینی هماهنگ عمل می‌کردند: مسجد نه تنها جایی برای سجده، بلکه پناهگاهی برای همه امور زندگی بود؛ از بحث‌های داغ فقهی و علمی در حجره‌ها، تا عروسی‌های محلی، جلسات خیریه، تصمیم‌گیری‌های سیاسی و حتی بازارچه‌های کوچک، همگی زیر سایه گنبد مسجد جمع می‌شدند. مساجد ایرانی از صدر اسلام تا دوره صفویه، هسته مرکزی شهر بودند و مرز میان عبادت، آموزش، اجتماع و فرهنگ را محو می‌کردند، اما با ورود شهرسازی مدرن در دهه‌های ۱۳۳۰ به بعد، این وحدت شکسته شد. حالا مساجد به گوشه‌ای رانده شده‌اند، مدارس به کارخانه‌های دانش بی‌روح بدل شده و فرهنگسراها با وجود برنامه‌های پربار هنری و آموزشی، فعالیت مستقلاً دارند. چرا؟ چون در مشهد، شهری که نفسش به معنویت رضوی گره خورده، این تفکیک کاربری‌ها نه تنها هزینه‌های شهری را دوچندان کرده، بلکه حس تعلق و هویت محلی را هم کمرنگ می‌کند.

■ فرهنگسراها و فرصت‌های ناتمام؛ به سوی تعالی از دل معنویت فرهنگسراهای مشهد با بیش از ۲۰ مرکز فعال، فرصت‌های بی‌شماری برای مهارت‌آموزی، رشد استعدادها و پرورش گروه‌های مختلف جامعه فراهم می‌آورند؛ از کلاس‌های هنری تا جشنواره‌های محلی؛ اما این اتفاقات الزاماً در بستری از رشد و تعالی رخ نمی‌دهند؛ شاید خنثی و بی‌ریشه بمانند، تنها با بازتعریف یک فضای کالبدی-عملکردی واحد می‌توان به همه رویدادها و داستانی‌های فرهنگسرا جهت داد: معنویت را تزریق کرد، ظرفیت‌های تربیتی و آموزشی را چند برابر کرد و مسجد را به «مأمن و پناهگاهی» برای محله بازگرداند. تفکیک کاربری‌ها، مدیریت متمرکز و عدم مشارکت محلی، دیوارهایی‌اند که این ظرفیت را حبس کرده‌اند. راه‌حل؟ بازگشت به ریشه‌هایی که شهرها را هزار سال زنده نگه داشت.

■ مسجد، از مدینه تا اصفهان؛ نگاهی به قلب‌تپنده شهرهای کهن تاریخ نشان می‌دهد مسجد نه فقط عبادتگاه، بلکه مرکزی برای همه امور بوده است. مسجد نبوی در مدینه، پایگاه آموزش، قضاوت و اجتماع پیامبر(ص) بود. در ایران، مسجد جامع اصفهان از قرن دوم هجری، دانشگاهی برای علما، بازاری برای خیریه‌ها و سالتی برای بحث‌های سیاسی به‌شمار می‌رفت؛ ایوان‌های چهارگانه‌اش، رویدادهای فرهنگی را میزبانی و محله را پویا می‌کرد. این الگو در جهان اسلام هم تکرار شد: از مسجد اموی دمشق تا مساجد اندونزی، جایی که توحید همه کارکردها را به هم پیوند می‌زد. مسجد، «خانه خدا»ی واقعی بود؛ نه یک ساختمان، بلکه جامعه‌ای زنده.

■ یک سقف، هزار کارکرد؛ پیشنهادی برای زیرساخت فرهنگی آینده مشهد

تصور کنید یک مجموعه واحد در دل محله؛ مسجد در قلبش، با محوریت معنوی و توحیدی؛ حجره‌ها و کلاس‌هایی برای آموزش قرآن، مهارت‌های زندگی و سواد رسانه‌ای؛ آمفی‌تئاتر،

برداشت بیشتر آب برای هیچ مصرفی کنده نشود و از این پیکره با زخم بی‌شمار، خون بیشتری نکشیم. ۲- روی همه چاه‌های پروانه‌دار، کنتور هوشمند گذاشته شود. بیش از ۹۷درصد چاه‌ها کنتور دارند. کنتوره‌ها به‌دستی و راستی مدیریت شوند و اطلاعات آن در اختیار همگان قرار گیرد.

۳- از هیچ چاهی با هر نوع مصرفی بیش از حجم پروانه آب برداشت نشود.

۴- با کمک کشاورزان نگذاریم چاه غیرمجازی کنده شود و چاه‌های غیرمجاز را پر کنیم.

۵- سرانه آب آشامیدنی و بهداشتی در این خشکسالی برای هر شهروند ۷۵ لیتر در شبانه‌روز تعیین شود.

۶- اگر برای آب آشامیدنی و بهداشتی کمبود داشتیم، حجم لازم را از حقایبه کشاورزان بخریم یا اجاره کنیم. بهای اجاره آب با کمک شورای شهرها در یافت شود. من شهروند باید بپذیرم در این خشکسالی تند و گسترده، آب کمتری مصرف کنم و بهای بیشتری بپردازم. افزایش بهای آب در منطقه‌های برخوردار، که آب بسیار بیشتری مصرف می‌کنند، باید بیشتر باشد تا نیازمندان که آب کمی مصرف می‌کنند، آسیب نبینند.

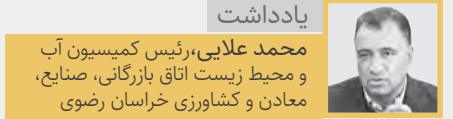
۷- با همکاری شورای شهرها برای هر اشتراک‌نو و ساختمان‌های در دست ساخت، بهای آب لازم به قیمت روز از بازار آب گرفته شود. شرکت‌های آب و فاضلاب با درآمد بدست آمده، از حقایبه کشاورزان خریداری کنند و شرکت آب حجم آب خریداری شده را از سهم کشاورزی کم و به سهم آب شهری بیفزایند.

۸- حکومت بدون مردم و مردم بدون حکومت نمی‌توانند آب را پایدار، پاک و کارآمد مدیریت کنند. حکومت از دهه ۴۰ کج‌راجه می‌رود و سال به سال بیشتر رو در روی مردم قرار می‌گیرد. ستاد سازگاری با کم‌آبی استان به ریاست استاندار؛ مردم و به‌ویژه کشاورزان و صنعتگران را در مدیریت آب شریک کند. آیین‌نامه‌های تعدیل پروانه‌های چاه‌های کشاورزی و دستورهای مردم آزار را اجرا نکنید. این

خراسان شمالی	
 تخصیص ۲/۵همت اوراق مراجه به طرح‌های استان	
در رتبه چهارم کشور در زمینه جذب اوراق قرار دارد. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی خراسان شمالی گفت: ۲/۵همت از محل صدور کد یونیک خرید اوراق مراجه برای پیشبرد طرح‌های عمرانی این استان تخصیص یافته است. مرتضی بهزادفر در گفت‌وگو با ایرنا اظهار کرد: تاکنون یک همت از این میزان اعتبار، معادل ۴۰درصد، توسط دستگاه‌های اجرایی جذب شده و برای بهره‌برداری از ۵/۸همت دیگر نیاز به هم‌افزایی و اقدام سریع‌تر مدیران دستگاه‌هاست. وی افزود: در مرحله نخست تخصیص این منابع، ۲۹ دستگاه اجرایی استان برای اجرای ۲۳۶ طرح عمرانی تأمین مالی شدند و خراسان شمالی اکنون	

خراسان جنوبی	
 تأمین ۴۲۰ تن برنج هندی و روغن خوراکی در استان	
حسینی‌نسب همچنین از ورود بیش از ۲۰۰ تن روغن خوراکی از هفته آینده به خراسان جنوبی خبر دادو گفت: با پیگیری‌های انجام‌شده و مساعدت شرکت بازرگانی حسینی‌نسب، بیش از ۲۰۰ تن روغن خوراکی نیز از هفته آینده وارد انبارهای استان خواهد شد. این اقدام نقش مهمی در تقویت ذخایر و پشتیبانی از بازار خواهد داشت. سرپرست اداره‌کل غله و خدمات بازرگانی استان افزود: این اداره‌کل با جدیت در مسیر تأمین کالا‌های اساسی، پشتیبانی از معیشت مردم و مدیریت بازار گام برمی‌دارد و برنامه‌های تنظیم‌بازار همچنان ادامه خواهد داشت.	

سرپرست اداره‌کل غله و خدمات بازرگانی خراسان جنوبی گفت: ۴۲۰ تن برنج هندی و روغن خوراکی برای تعادل بازار در استان تأمین شد. حسینی‌نسب بیان کرد: برای تعادل بخشی و تنظیم بازار، مجوز توزیع ۲۲۰ تن برنج هندی از سوی شرکت مادر تخصصی بازرگانی دولتی ایران برای خراسان جنوبی اخذ شده که در چندروز آینده برای مصرف خانوار عرضه خواهد شد. وی افزود: در سه‌ماه اخیر نیز ۳۷۴ تن برنج برای تأمین نیاز مردم و آرام‌سازی بازار در استان توزیع شده است.

راه‌های تأمین آب شرب مشهد و جلوگیری از نابودی دشت‌ها

دشت مشهد از ورشکسته‌ترین دشت‌هاست. در آن، جایی برای کندن چاه نیست. بیش از نیم قرن است از آن آن‌قدر آب برداشته و برمی‌داریم که دشت را برای همیشه نابود می‌کنیم. چهار سد بزرگی که بیش از ۷۵ درصد آب آشامیدنی و بهداشتی کلانشهر مشهد را از آن‌ها برمی‌داشتیم خشک شده‌اند. سطح آب زیرزمینی کاهش می‌یابد. چشمه‌ها، کاریزها و چاه‌ها خشک می‌شوند، آب و خاک شور می‌شود و بیش از ۹۴درصد گستره دشت مشهد فرومی‌نشیند و پایداری کلانشهر مشهد را تهدید می‌کند. بازم هر این پیکره سوراخ سوراخ، چاه می‌کنیم و خورش را می‌کشیم.

■ آیا می‌توانیم کلانشهر مشهد و دشت مشهد را نجات دهیم؟

در سال ۹۸ سند سازگاری با کم‌آبی استان، با خرد گروهی و پس از دو سال کار فشرده تهیه شد. ستادهای سازگاری با کم‌آبی استان و کشور در ۱۶ خرداد و ۱۶ آبان سال ۱۳۹۸ آن را تصویب و سپس دستگاه‌های اجرایی با کمک کشاورزان دو سال اجرا کردند که دستاوردهای بسیار ارزنده و کارآمدی داشت. سپس کنارش گذاشتند. باید این سنن را هرچه زودتر به‌روز و اجرا کنیم و برای نجات دشت مشهد همه به میدان بیاییم.

۱- در دشت ورشکسته آبی مشهد، هیچ چاهی برای